

Романко В. В.

Науковий керівник: Підбуцька Н. В.

НТУ «ХПІ»

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ЛІДЕРСТВІ

Емоційний інтелект або ЕІ — це здатність розуміти свої власні емоції та емоції людей, які вас оточують, і керувати ними. Люди з високим ступенем емоційного інтелекту знають, що вони відчувають, що означають їхні емоції та як ці емоції можуть впливати на інших людей.

Для лідерів емоційний інтелект є важливим для успіху. Зрештою, у кого більше шансів досягти успіху – у лідера, який кричить на свою команду, коли він у стресі, чи лідера, який тримає контроль і спокійно оцінює ситуацію?

За словами Деніеля Гоулмана, американського психолога, який допоміг популяризувати емоційний інтелект, існує такі ключові елементи: самосвідомість, саморегулювання, мотивація, емпатія.

Чим більше ви, як лідер, керуєте кожною з цих сфер, тим вище ваш емоційний інтелект. Отже, розглянемо кожен елемент більш детально.

1. Самосвідомість. Якщо ви усвідомлюєте себе, ви завжди знаєте, що відчуваєте, і ви знаєте, як ваші емоції та ваші дії можуть впливати на людей навколо вас. Бути самосвідомим, коли ви займаєте посаду лідера, також означає мати чітке уявлення про свої сильні та слабкі сторони, а це означає вести себе смиренно.

2. Саморегуляція. Лідери, які ефективно себе регулюють, рідко нападають на інших вербально, приймають поспішні або емоційні рішення, стереотипують людей або ставлять під загрозу їхні цінності. Саморегулювання полягає в тому, щоб залишатися під контролем. Цей елемент емоційного інтелекту, за словами Гоулмана, також охоплює гнучкість лідера та його прихильність до особистої відповідальності.

3. Мотивація. Самомотивовані лідери послідовно працюють над досягненням своїх цілей, і вони мають надзвичайно високі стандарти якості своєї роботи.

4. Емпатія. Для лідерів емпатія має вирішальне значення для управління успішною командою або організацією. Лідери з емпатією мають здатність поставити себе в чужу ситуацію. Вони допомагають розвивати людей у своїй команді, кидають виклик іншим, які поведуться несправедливо, дають конструктивний відгук і прислухаються до тих, хто цього потребує.

Таким чином, щоб бути ефективними, лідери повинні добре розуміти, як їхні емоції та дії впливають на оточуючих людей. Чим краще лідер ставиться до інших і співпрацює з ними, тим успішнішим він або вона буде.

Руденко Є. К.

Науковий керівник: Нежута А. В.

КЗ «ХГПА» ХОР

ЛІДЕРСТВО У СТУДЕНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ

Проблема лідерства буде актуальною до тих пір, поки існує людство і є взаємовідносини між людьми. «Лідерство» (з англ. «leadership») розглядається як керівництво, управління. Завдяки лідерам, їх ініціативності та харизмі, згуртовуються люди в групи, виконуються різного роду завдання. Лідерська позиція проявляє себе через поведінку і діяльність. О. Романовський запропонував розглядати лідерство як трьохвекторну структуру, що включає в себе лідерство як стан (набір особистісних характеристик та моделей поведінки, що підвищують успішність особистості), лідерство як процес (вплив лідера на послідовників), лідерство як команда (міцні зв'язки між лідером та послідовниками, які забезпечують досягнення спільної мети).

Існує певна класифікація лідерів: формальний та неформальний.

Неформальний лідер — особа, що здійснює вплив, використовуючи власні здібності й уміння, а також наявні в неї ресурси, які необхідні людям.